

Nr 102.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker; given Stockholms slott den 4 mars 1949.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Sven Andersson.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås sådan ändring i sparbankslagen, att skyldighet för sparbank att utfärda motbok icke skall föreligga i fråga om insättning å s. k. sparklubbsräkning.

Förslag
till
lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286)
om sparbanker.

Härigenom förordnas, att 22—24 samt 31 §§ lagen den 29 juni 1923 om sparbanker¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

22 §.

Sparbank må ej driva annan inlåningsrörelse än å motboksräkning; dock att sparbank må för fyllande av tillfälligt penningbehov begagna kredit å löpande räkning eller kreditiv-räkning i riksbanken eller inländskt bankbolag eller annorledes upptaga lån.

En och samma insättares tillgodohavande må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver visst i reglementet bestämt belopp, högst femtiotusen kronor; dock må Konungens befallningshavande, då särskilda skäl därtill föranleda, meddela sparbank tillstånd att i fråga om viss insättares tillgodohavande höja det sålunda bestämda beloppet.

Sparbank må ej driva annan inlåningsrörelse än å motboksräkning eller å räkning för medel, som sparbank mottager under medverkan av en för planmässigt sparande verksam sammanslutning av insättare (sparklubbsräkning); dock att sparbank må för fyllande av tillfälligt penningbehov begagna kredit å checkräkning i riksbanken eller inländskt bankbolag eller annorledes upptaga lån.

En och samma insättares tillgodohavande må icke annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet ökas utöver visst i reglementet bestämt belopp, högst femtiotusen kronor. Å sparklubbsräkning må för en och samma insättare inneslå högst tretusen kronor. Konungens befallningshavande må, då särskilda skäl därtill föranleda, meddela sparbank tillstånd att höja belopp, som ovan angivits. Sådant tillstånd skall, såvitt angår motboksräkning, avse viss insättares tillgodohavande.

¹ Senaste lydelse se beträffande 22 § 1948: 361, beträffande 23 § 1946: 398, beträffande 24 § 1940: 454 samt beträffande 31 § 1937: 364.

Nuvarande lydelse:

Ej må — — — uppsägningstidens utgång.

Föreslagen lydelse:

Ej må — — — uppsägningstidens utgång.

23 §.

Insättning i sparbank skall antecknas i motbok. Motboken, som skall vara försedd med ordningsnummer, må ej vara ställd till innehavaren eller eljest löpande; ej heller må sparbanken träffa förbehåll, som skulle medföra att betalning till annan än rätt innehavare kunde av sparbanken åberopas. I motboken skall intagas erinran om att överlåtelse bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos sparbanken. Har beträffande de insatta medlens utbetalning förbehåll gjorts, skall anteckning därom ske i motboken. Vid motboken skola vara fogade utdrag av denna lag och sparbankens reglemente, i vad de avse förhållandet mellan sparbanken och insättare.

Då medel som insatts i sparbank lyftas, skall anteckning därom ske i motboken.

I fråga — — — särskilt stadgat.

Insättning å motboksräkning skall antecknas i motbok. Motboken, som skall vara försedd med ordningsnummer, må ej vara ställd till innehavaren eller eljest löpande; ej heller må sparbanken träffa förbehåll, som skulle medföra att betalning till annan än rätt innehavare kunde av sparbanken åberopas. I motboken skall intagas erinran om att överlåtelse bör till nye ägarens säkerhet anmälas hos sparbanken. Har beträffande de insatta medlens utbetalning förbehåll gjorts, skall anteckning därom ske i motboken. Vid motboken skola vara fogade utdrag av denna lag och sparbankens reglemente, i vad de avse förhållandet mellan sparbanken och insättare.

Då medel å motboksräkning lyftas, skall anteckning därom ske i motboken.

I fråga — — — särskilt stadgat.

24 §.

Omyndig må utan särskild tillåtelse av förmyndaren förfoga över medel, som den omyndige, efter det han fyllt sexton år, själv insatt å motbok. Sådana medel må ej från sparbanken utbetalas till förmyndaren utan den omyndiges samtycke. Har förmyndaren erhållit överförmyndarens tillstånd att omhändertaga medlen och därom hos sparbanken företett bevis, äge den omyndige ej längre förfoga över medlen. I fall, varom nu är sagt, skall anteckning, att den omyndige ej äger förfoga över inestående medel,

Omyndig må utan särskild tillåtelse av förmyndaren förfoga över medel, som den omyndige, efter det han fyllt sexton år, själv insatt i sparbank. Sådana medel må ej från sparbanken utbetalas till förmyndaren utan den omyndiges samtycke. Har förmyndaren erhållit överförmyndarens tillstånd att omhändertaga medlen och därom hos sparbanken företett bevis, äge den omyndige ej längre förfoga över medlen. I fall, varom nu är sagt, skall anteckning, att den omyndige ej äger förfoga över inne-

Nuvarande lydelse:

verkställas i den avräkningsbok, som omförmäles i 31 §, så ock i motboken, när den nästa gång företes hos banken.

I fråga om medel, som stå under förvaltning av förmyndare eller god man efter vad i lagen om förmyndarskap är stadgat, må, utom såvitt angår ränta som inestått kortare tid än ett år, uttag utan överförmyndarens tillstånd göras allenast såframt förbehåll därom skett enligt 8 kap. 9 § andra stycket nämnda lag. Överförmyndaren äge när som helst förordna, att förbehållet ej skall gälla. Har sådant förordnande meddelats, skall anteckning därom verkställas såväl i avräkningsboken som i motboken. Överförmyndare, förmyndare och god man äga på begäran erhålla bevis angående beloppet av de medel, som insättas eller inestå, så ock, om meddelat tillstånd icke blivit använt, intyg därom.

Föreslagen lydelse:

stående medel, verkställas i den avräkningsbok, som omförmäles i 31 §, samt, såvitt angår medel å motboks-räkning, i motboken, när den nästa gång företes hos banken.

I fråga om medel, som stå under förvaltning av förmyndare eller god man efter vad i lagen om förmyndarskap är stadgat, må, utom såvitt angår ränta som inestått kortare tid än ett år, uttag utan överförmyndarens tillstånd göras allenast såframt förbehåll därom skett enligt 8 kap. 9 § andra stycket nämnda lag. Överförmyndaren äge när som helst förordna, att förbehållet ej skall gälla. Har sådant förordnande meddelats, skall anteckning därom verkställas i avräkningsboken samt, beträffande medel å motboks-räkning, i motboken. Överförmyndare, förmyndare och god man äga på begäran erhålla bevis angående beloppet av de medel, som insättas eller inestå, så ock, om meddelat tillstånd icke blivit använt, intyg därom.

31 §.

I stället — — — följande böcker:
k a s s a b o k, som — — — behållningens belopp;

a v r ä k n i n g s b o k f ö r i n s ä t t a r n a med upplägg för en var av dem ävensom ett årligt sammandrag av dessa avräkningar, skolande tillgodohavanden, som för en och samma insättare inestå å olika *motböcker*, föras å skilda upplägg;

l å n e b o k, som — — — av låneräkningarna.

Därjämte skola — — — och slut.

I stället — — — följande böcker:
k a s s a b o k, som — — — behållningens belopp;

a v r ä k n i n g s b o k f ö r i n s ä t t a r n a med upplägg för en var av dem ävensom ett årligt sammandrag av dessa avräkningar, skolande tillgodohavanden, som för en och samma insättare inestå å olika *räkningar*, föras å skilda upplägg;

l å n e b o k, som — — — av låneräkningarna.

Därjämte skola — — — och slut.

Nuvarande lydelse:

Sparbank skall — — — kan fast-
ställas.

Styrelsen äger — — — andra böc-
ker.

Föreslagen lydelse:

Sparbank skall — — — kan fast-
ställas.

Styrelsen äger — — — andra böc-
ker.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad
uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 jan-
uari 1949.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL,
DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG,
WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, fråga om *befrielse för sparbank från skyldigheten att utfärda motbok vid inlåning från medlemmar i sparklubb* samt anför därvid följande.

Enligt 22 § lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker må sparbank ej driva annan inlåningsrörelse än å motboksräkning, dock att sparbank må för fyllande av tillfälligt penningbehov begagna kredit å löpande räkning eller krediträkning i riksbanken eller inländskt bankbolag eller annorledes upptaga lån. I 23 § stadgas, att insättning i sparbank skall antecknas i motbok och att, då medel som insatts i sparbank lyftas, anteckning därom skall ske i motboken. I 24 § meddelas vissa föreskrifter angående förfoganderätten över omyndigs i sparbank insatta medel, och 31 § innehåller vissa föreskrifter rörande sparbanks bokföring.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 5 oktober 1948 har *sparbanksinspektionen* hemställt om sådan ändring av sparbankslagen, att sparbankerna vid bedrivande av inlåning genom sparklubbströrelse befriades från tvånget att utfärda motböcker till insättarna.

Över nämnda skrivelse ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *fullmäktige i riksbanken, fullmäktige i riksgäldskontoret, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, 1948 års sparbankssakkunniga och svenska sparbanksföreningen*.

I sin förenämnda skrivelse har *sparbanksinspektionen* till en början redogjort för vad som vid förarbetena till respektive upphävandet av lagstiftningen om erkända skatteförmedlingskassor förekommit rörande frågan om lättnader i det för sparbankerna gällande motbokstvånget. (Jfr propositionerna nr 17/1943 och 269/1946). Vidare har inspektionen erinrat om att Kungl. Maj:t på därom av generalpoststyrelsen gjord framställning genom beslut den 29 april 1938 medgivit att, då insättningar i postsparbanken enligt sparavtal verkställdes genom sparklubb och liknande samman-

slutning eller genom insättarens arbetsgivare eller då medel insattes för sjömän av vederbörande rederi, postsparbanken finge tills vidare vara befriad från i § 2 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken stadgad skyldighet att vid första insättning utlämna motbok, utfärdad till förmån för den, för vilken insättningen ägt rum.

Inspektionen har vidare anfört.

Frågan om lättnader i sparbankslagens bestämmelser om motbokstvång har nu åter aktualiserats genom den intensifiering av sparklubbsrörelsen, som för närvarande äger rum i samarbete med folkrörelsernas sparkampanj. Ökningen av antalet medlemmar i sparklubbarna är redan på sina håll mycket stor — i en medelstor sparbank har en ökning från 4 324 till över 8 000 medlemmar på cirka ett och ett halvt år redovisats — och kan väntas fortsätta. Då det särskilt i dagens läge är angeläget, att denna rörelse icke hämmas eller fördras genom icke nödvändiga bestämmelser, synes genomförandet av en lättnad i motbokstvånget med avseende på nämnda rörelse icke längre böra uppskjutas.

Att för varje sparklubbsmedlem utfärda vanlig motbok, som skall företes vid varje insättning och uttag, har visat sig vara ogenomförbart i praktiken. Flera sparbanker tillämpa därför ett system, enligt vilket motboken utgöres av *en genomslagskopia till kontokortet*, vilken kopia på baksidan är försedd med utdrag ur sparbankslagen och sparbankens reglemente. Härmed menar man sig formellt sett ha uppfyllt kravet på att insättning skall antecknas i motbok, ehuru denna »bok» i realiteten icke är något sådant presentationspapper, som motbok skall vara, eftersom kontokopian aldrig är avsedd att utlämnas till insättaren. Dess enda funktion är således av rent formell art. Systemet innebär ett slöseri med papper och tryckningskostnader och även utrymme utan annan nytta av praktisk art än den rörelsefrihet det skänker vid sparklubbsrörelsens handhavande.

I avvaktan på att enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande av chefen för finansdepartementet tillkallade sakkunniga för översyn av sparbankslagen vid genomförandet av sitt uppdrag även skola taga ställning till gällande bestämmelser om sparbankernas inlåningsrörelse, torde den här ifrågasatta lagändringen böra göras så kortfattad och litet ingripande som möjligt. För att hålla verkningarna inom bestämda gränser och därigenom även underlätta kontrollen av bestämmelsernas efterlevnad torde det vara lämpligt att begränsa insättningarna å sparklubbsräkning, för vilken motbok ej skulle behöva utfärdas, till högst 1 000 kronor för varje sparklubbsmedlem. I den mån tillgodohavandet skulle komma att överskrida nämnda belopp, borde således överföring ske av överskjutande belopp till vanlig motboksräkning. Dylig överföring bör vara i överensstämmelse med det intresse, som bör finnas hos sparbankerna, att sparklubbsmedlem skall bliva en permanent insättare med egen motbok.

Sparbanksinspektionen har vidare föreslagit en ändring av formell natur i 22 § sparbankslagen, innebärande att uttrycket »löpande räkning eller kreditivräkning» ersättes med ordet »checkräkning».

Av remissinstanserna ha *fullmäktige i riksbanken*, *fullmäktige i riksgäldskontoret* samt *länsstyrelserna i Malmöhus och Göteborgs och Bohus län* förklarat sig tillstyrka sparbanksinspektionens framställning eller lämna densamma utan erinran.

Överståthållarämbetet har framhållit att ämbetet redan tidigare påkallat Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på att sparbankslagens föreskrift om skyldighet för sparbank att utfärda motbok i förevarande fall syntes vara obehörlig ur praktisk synpunkt men vore för sparbankerna arbetsbelastande och kostnadskrävande och förty otilfredsställande. Att det i sak icke nödiga arbetet vore ganska betydande, därom vittnade, att av antalet insättare i Stockholms stads sparbank vid årsskiftet 1947/48 mer än en tiondel utgjordes av medlemmar i sparklubb eller omkring 37 400 av totalantalet cirka 366 000. Ämbetet biträdde för sin del den föreslagna lagändringen.

Sparbankssakkunniga ha anfört följande.

Det av sparbanksinspektionen i skrivelsen omnämnda sparandet genom s. k. sparklubbar har sedan en lång följd av år bedrivits i många av landets sparbanker. Denna kollektiva sparverksamhet har därvid i regel varit så ordnad att personer på viss arbetsplats under enkla former sammanlutit sig för sådant sparande och därvid förbundit sig att med jämna mellanrum göra insättningar. De för insättning avsedda beloppen hava antingen såsom oftast torde vara fallet omhändertagits av en härför utsedd kassör eller också enligt överenskommelse vid lönens utbetalande avdragits av arbetsgivaren, varefter medlen överlämnats till sparbanken. Samtidigt härmed har kassören eller arbetsgivaren bifogat en specifikation å insättningsbeloppen, där varje insättares belopp särskilt angivits. Specifikationen avgives vanligen i två exemplar, varav det ena återställes till kassören eller arbetsgivaren försett med sparbankens erkännande om medlens mottagande. Hos sparbanken bokföras medlen å särskilt konto för varje insättare. Med jämna mellanrum tillställer sparbanken varje insättare uppgift å hans behållning i sparbanken.

Genom nämnda förfarande torde det vara i stort sett tillfredsställande sörjt för att varje insättare erhåller kontroll å sitt tillgodohavande hos sparbanken, och några allvarigare betänkligheter mot att för dylika insättningar slopa motboken läser därför knappast behöva hysas. Då emellertid sparbankssakkunniga ännu icke hunnit behandla sparbankslagens inlåningsbestämmelser, vilja de sakkunniga icke nu föreslå motbokens fullständiga slopande för dylika insättningar. För de sakkunniga framstår det emellertid som angeläget, att det kollektiva sparandet, som i dagens ekonomiska läge är av måhända större vikt än tidigare, underlättas och befrias från tyngande föreskrifter. De sakkunniga hava därför nu ansett sig böra stanna för en sådan lösning av ifrågavarande spørsmål att motbok icke behöver utfärdas för belopp av en viss storleksordning. Beloppet bör så avvägas, att det fyller de praktiska behov, som för närvarande kunna anses föreligga för ifrågavarande verksamhet. Då det emellertid är vanskligt att nu kunna bedöma bl. a. verkningarna av den ökade sparpropagandan, bör möjlighet föreligga att dispensvägen höja detta belopp i avvaktan på en slutlig reglering i samband med den påbörjade översynen av sparbankslagen, som kan beräknas taga ej obetydlig tid i anspråk. Från dessa synpunkter ha de sakkunniga stannat för att beloppet nu bör bestämmas till 3 000 kronor, och att Konungens befallningshavande medgives rätt att, därest skäl härtill föreligger, medgiva höjning av detsamma.

Svenska sparbanksföreningen har tillstyrkt, att en lagändring i nu förevarande avseende komme till stånd snarast möjligt.

Beträffande den av inspektionen föreslagna begränsningen till konton med en behållning av högst 1 000 kronor har sparbanksföreningen anfört.

För att i någon mån bilda sig en uppfattning om vad denna gränsdragning i praktiken innebär har föreningen hos några sparbanker, som bedriva sparklubsverksamhet i större omfattning, inhämtat vissa uppgifter. Av dessa framgår att antalet konton med behållning över 1 000 kronor kan uppgå till 6 å 7 % av det totala antalet, och givetvis ökas antalet dylika konton efter hand liksom även behållningen på kontona. Även om det icke kan göras gällande, att nämnda procenttal skulle vara genomsnittliga för hela landet, måste man dock räkna med att en gränsdragning vid 1 000 kronor skulle komma att träffa ett alltför stort antal av sparklubskontona, vilka redan vid utgången av år 1947 uppgingo till avrundat 171 000. En höjning av gränsbeloppet framstår sålunda såsom mycket angelägen. Föreningen föreställer sig, att hos sparbankerna skulle, utan olägenhet från de av inspektionen anförda synpunkterna, kunna tillämpas vad som gäller för sparklubbarna hos postsparbanken. Härutinnan har föreningen inhämtat, att för postsparbankens sparklubbar gäller dess vanliga insättningsmaximum, 10 000 kronor, och föreningen vill förordna, att detta belopp får utgöra gränsbeloppet även för sparbankernas sparklubbar.

Sedermera har *chefen för sparbanksinspektionen* i en till finansdepartementet under hand ingiven promemoria anfört, att någon allmän statistik över antalet sparklubsmedlemmar som hade mer än 1 000 kronor inestående å konto i sparbank icke finnes. Endast beträffande insatta belopp finnes vissa uppgifter. Av 1946 års allmänna sparbanksstatistik framginge att 157 761 sparklubsmedlemmar under året insatt 19,7 miljoner kronor eller cirka 125 kronor per medlem. Av enskilda sparbankers styrelseberättelser syntes framgå att medelbehållningen å sparklubsmedlemmarnas konton i allmänhet skulle ligga mellan 100 och 300 kronor.

I fråga om det föreslagna maximibeloppet å 1 000 kronor har *chefen för sparbanksinspektionen* i samma promemoria uttalat, att man ur inspektionens synpunkt kunde tänka sig att beloppet höjdes till 2 000 kronor. Ginge man ett steg längre, exempelvis till 3 000 kronor, skulle detta belopp vara i högsta laget, om maximeringen överhuvud skulle fylla någon funktion. Inspektionen hade ej heller varit främmande för tanken att maximeringen skulle kunna kompletteras med möjlighet till dispens i vissa fall. Det kunde visserligen antagas att dispens endast skulle behöva meddelas i några få fall, men ur praktisk synpunkt, till undvikande av eljest uppkommande svårigheter, skulle möjligheten därtill kunna vara av värde.

Departementschefen. De i det föregående refererade bestämmelserna i sparbankslagen innebära, att insättning i sparbank får ske endast i den ordning, att insättningen antecknas i en insättaren tillhörig motbok.

I sparbanksinspektionens framställning i ärendet har anförts, att skyldigheten att verkställa anteckning i motbok vid insättningar i sparbank medfört betydande olägenheter för sparbankerna vid handhavandet av sparklubsrörelsen. För undanröjande av dessa olägenheter har inspektionen föreslagit, att motbokstvånget skulle upphävas vid insättningar å s. k. spar-

klubbsräkning, dock att undantaget från motbokstvånget skulle gälla endast intill ett belopp av 1 000 kronor för varje insättare.

Inspektionens förslag har i princip tillstyrkts eller lämnats utan erinran av samtliga remissinstanser. I ett par yttranden har emellertid uttalats, att nyssnämnda maximibelopp om 1 000 kronor borde höjas.

Då det i nuvarande läge är av stor betydelse att sparklubbsrörelsen intensifieras, böra eventuella hinder för denna rörelsens bedrivande såvitt möjligt undanröjas. På grund härav och då med hänsyn till det kontrollförfarande, som tillämpas för sparklubbsverksamheten, några allvarigare betänkligheter ur säkerhetssynpunkt icke kunna resas mot förslaget, tillstyrker jag att motbokstvånget borttages i fråga om insättningar å sparklubbsräkning. På sätt sparbankssakkunniga föreslagit bör befrielsen från motbokstvång emellertid begränsas till de fall, då den enskilde insättarens tillgodohavande å sparklubbsräkning icke överstiger 3 000 kronor; dock bör länsstyrelsen, om särskilda skäl därtill föranleda, kunna medgiva en höjning av sistnämnda belopp. En dylik dispens bör lämpligen avse viss sparclubb eller viss sparbank. — Därest för viss insättare tillgodohavandet å sparklubbsräkning skulle komma att överskrida det medgivna maximibeloppet, bör överföring ske till motboksräkning.

De nya bestämmelserna rörande sparklubbsräkning böra införas i 22 § sparbankslagen. Samtidigt bör vidtagas den av sparbanksinspektionen föreslagna formella ändringen i 22 § att uttrycket »löpande räkning eller kreditivräkning» ersättes med ordet »checkräkning». Sistnämnda ändring avser allenast att bringa lagtexten i överensstämmelse med modern bankterminologi.

I samband med införandet av de nya bestämmelserna om sparklubbsräkning böra vissa följdändringar vidtagas i 23, 24 och 31 §§ sparbankslagen.

I enlighet med vad sålunda anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker*. Förslaget torde såsom *Bilaga*¹ få fogas vid statsrådsprotokollet för denna dag.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att lagrådets utlåtande över nyssnämnda förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omnämnda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Carl Olov Sommar.

¹ Bilagan, som är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 3 mars 1949.

N ä r v a r a n d e :

justitieråden GEIJER,
DAHLMAN,
LECH,
regeringsrådet QUENSEL.

Enligt lagrådet den 26 februari 1949 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 28 januari 1949, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över uppriktat förslag till *lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen i finansdepartementet, hovrättsrådet Henning Nitelius.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Bengt Larson.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 mars
1949.*

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler statsrådet Andersson i egenskap av t. f. chef för finansdepartementet lagrådets den 3 mars 1949 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 28 januari 1949 remitterade förslaget till *lag angående ändring i lagen den 29 juni 1923 (nr 286) om sparbanker*.

Föredraganden hemställer, att nämnda förslag, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Hans Wenker.